

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judcători – Ghenadie Nicolaev și Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, în cauza penală privindu-l pe

Țocan Nicolai Mihail, născut la 22 mai 1987, originar din r-nul Rezina, s. Peciște, domiciliat în r-nul Dondușeni, s. Dondușeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.09.2011 – 24.04.2013;

Instanța de apel: 30.05.2013 – 11.02.2014;

Instanța de recurs: 27.06.2014 – 23.07.2014.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 aprilie 2013 a **Țocan Nicolai Mihail** fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, fiindu-i numită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de către SRL „Moldprofruct” cu dispunerea încasării în mod solidar de la inculpații Mititelu Constantin, Țocan Nicolai și Crangaci Gheorghe în beneficiul SRL „Moldprofruct” a sumei de 77 378 (șaptezeci și trei mii trei sute șaptezeci și opt) lei cu titlu de prejudiciu material.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați și Mititelu Constantin și Crangaci Gheorghe însă, în privința lor hotărîrea nu a fost contestată cu recurs ordinar.

2. În fapt, pe baza probelor administrate instanța de fond a constatat că, în noaptea de 12 februarie spre 13 februarie 2011, inculpatul Crangaci Gheorghe împreună și după înțelegere prealabilă cu inculpații Mititelu Constantin și Țocan Nicolai și încă o persoană în privința căreia cauza a fost disjungată într-o procedură separată, distribuind în din timp rolurile între ei, s-au deplasat la depozitul firmei SC „Moldprofruct” SRL, amplasat în mun. Chișinău, s. Goieni, str. Chișinăului nr. 1, unde, prin tăierea grătilor de la geam, au pătruns în interiorul depozitului. Din depozit au sustras pe ascuns 152 de cutii de miez de nucă, a câte 11 kg în fiecare cutie, cu masa totală de 1 672 kg, costul unui kg de miez de nucă fiind 110 lei, după care, cu bunurile sustrate au părăsit locul comiterii infracțiunii, încărcînd cutiile cu miez de nucă într-un automobil de model „Ford Tranzit”. Bunurile sustrate le-au transportat, apoi le-au ascuns o parte la domiciliul lui Mititelu Constantin, iar o altă parte la domiciliul provizoriu al lui Țocan Nicolai. Prin acțiunile sale, inculpații au cauzat SC „Moldprofruct” SRL o pagubă materială în proporții deosebit de mari în mărime de 183 920 lei.

3. Neîfiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia a declarat apel avocatul Ceban Victor în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpatul Țocan Nicolai să fie recunoscut nevinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, invocînd că inculpatul a participat doar la comercializarea bunurilor sustrate, astfel, fiind exclusă calitatea sa de subiect activ a componenței care i se incriminează.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014 a fost respins apelul declarat cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea hotărîrii adoptate instanța de apel a reținut că, la judecarea cauzei în instanța de fond s-a constatat cu certitudine vinovăția inculpaților în însușirea pe ascuns a bunurilor mobile ale unei persoane, comisă de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, întrunind elementele infracțiunii de furt, prevăzută la art. 186 alin. (5) Cod penal, fapt demonstrat prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală: declarațiile reprezentantului părții vătămate depuse pe parcursul urmăririi penale și în instanța de judecată, declarațiile martorilor, materialele dosarului, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, au fost considerate neîntemeiate argumentele apelantului precum că a participat doar la transportarea miezului de nucă, neîfiind în cunoștință de cauză că miezul de nucă este sustras, deoarece acestea se combat prin totalitatea de probe expuse detaliat în decizie, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere justă și întemeiată.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar:

- *inculpatul Țocan Nicolai*, la data de 07.03.2014, care fără a invocat vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie reîncadrate juridic acțiunile sale în baza art. 199 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, motivînd că nu a participat la comiterea furtului, fapt confirmat prin raportul Inspectorului SPC al CPS Rîșcani;

- *inculpatul Țocan Nicolai*, la data de 22.04.2014, care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie reîncadrate acțiunile în baza art. 199 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu numirea unei pedepse prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, argumentînd că din materialele cauzei rezultă că el nu a comis furtul, iar partea descriptivă a sentinței de condamnare are un caracter abstract a temeiurilor care au fost puse la baza adoptării acesteia.

5.1. Pe marginea recursului a prezentat referință partea vătămată SRL „Moldprofruct” care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei.

6. Verificînd argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 430 Cod de procedură penală se stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii.

Din textul recursului declarat în cauză la data de 07.03.2014 rezultă că, inculpatul Țocan Nicolai nu a respectat aceste cerințe, inclusiv prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere a stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

Astfel, recurentul nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, însă solicită reaprecierea probelor, cu reîncadrarea juridică a faptei comise, iar un asemenea temei ca reaprecierea probelor nu se regăsește în prevederile normei sus menționate.

Aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor când instanțele menționate, la aprecierea probelor, au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ceea ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept.

În recursul ordinar declarat nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărârii.

Reținând situația sus expusă și raportată la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală, se impune soluția declarării inadmisibilității recursului declarat la la data de 07.03.2014, pe motiv că nu corespunde cerințelor de conținut.

Cu privire la recursul declarat la data de 22.04.2014, Colegiul penal susține că în conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (*modificat în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012*), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 11 februarie 2014 în prezența procurorului, inculpatului și avocatului inculpatului, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d.50, vol. IV) și înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate, care a fost pronunțată la 11 martie 2014 (f.d. 55, vol. IV).

În atare împrejurări, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel pronunțate la 11 martie 2014 expira la 10 aprilie 2014, iar la 13 martie avocatul inculpatului a primit contra semnătură copia deciziei motivate (f.d. 72, vol. IV), ceea ce a constituit o posibilitate reală de a declara recurs în numele inculpatului în termenul stabilit de lege.

Aceste momente certifică faptul că termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat, deoarece recursul inculpatului din data de 22.04.2014 (f.d. 84-85, vol. IV) a fost declarat peste 12 zile de la data scurgerii termenului de 30 de zile de declarare a recursului ordinar, prin urmare, Colegiul penal consideră că recursul în cauză a fost depus peste termen.

Astfel, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Prin urmare, din cele consemnate mai sus, instanța de recurs ajunge la concluzia că recursul declarat de către inculpatul Țocan Nicolai la data de 22.04.2014 urmează a fi declarat inadmisibil, pe motiv că este declarat peste termen.

7. În temeiul art. 432 alin. (1)-(2) pct. 1), 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Țocan Nicolai Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2014, în propria cauză penală, din motiv că recursul din 07.03.2014 nu îndeplinește cerințele de conținut, iar recursul din 22.04.2014 este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 septembrie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș